Charlotte Olsen mindede om, at nu var der Blade og Protokoller, i Gyrithe Lemckes Tid var der intet, hun havde bogstavlig talt maattet gaa fra Dør til Dør for at opsamle Stof og det var en daarlig Tak, naar et Menneske havde gjort saa stort et Arbejde, at man saa ikke vilde modtage et saadant Tilbud, som hun havde stillet D.K.

Anna Koch Schiøler syntes det vilde komme til at se fuldkommen taabeligt ud, hvis man skulde tage Gyrithe Lemckes Historie med, og hvis Fru Lemcke skulde bedes om at udarbejde den værende Historie fyldigere, vilde A.K.S. intet have med Sagen at gøre.

Karen Fogh mente ikke man skulde bede Fru Lemcke herom, da hun allerede havde nægtet det.

Harriet Daugaard mindede om, at det ikke var det personlige, men Sagen det drejede sig om.

Thora Ingemann Drøhse: Man skulde ogsaa tænke paa Kredsene, Fru Lemcke havde mange Tilhængere og man vilde støde disse fra sig, hvis man afslog G.L.'s Tilbud.

Herefter fremkom der Forslag om, at Fru Lemckes Historie med Tillægget skulde foreligge som I Del og Anna Koch Schiølers og Aagot Ladings fra 1912 og op til nu, som II Del.

Afstemning ved Haandsopræekning.

Forslaget vedtoges enstemmigt med lo Stemmer.

Marie Hjelmer fremhævede herpaa, grundet paa forskellige, fremkomne Bemærkninger under Diskussionen, at det ikke var Fællesstyrelsen, men Fru Lemcke der stiftede Ufred.

Gyrithe Lemcke havde ligefrem skrevet uartige Breve, baade til Marie Hjelmer og til Anna Koch Schiøler, men Marie Hjelmer havde ikke villet svare offentligt, for at man ikke ude paa Landet skulde sige, at nu laa man rigtig i Haarene paa hinanden, men saa sig nu nødsaget til at anmode A.K.S. om ikke at tage Artikler fra Gyrithe Lemcke, før M.H. havde set dem og kunde svare i samme Blad, da det ellers vilde skade hele Sagen og Marie Hjelmers Arbejde alt for voldsomt.

Herefter oplæste Formanden Artiklen i Bladet af 15. Marts og maatte protestere mod de i Fru L.'s Artikel fremførte positive Urigtigheder og denne Protest vilde komme i næste Nummer af Bladet.

Thora Ingemann Drøhse syntes, det var berettiget, at Fru Hjelmer ønskede at læse Artiklerne først, men syntes det havde været betimeligt, om man havde skrevet en Forklaring, om de Castbergske Love.

Erna Kjeldskov holdt ligesaa med Fru Hjelmer, og syntes det skete var meget beklageligt, og det maatte ikke ske oftere.

Forsamlingen rejste sig, og tilsagde Formanden ubetinget Støtte.

d.)
Formanden henledte Opmærksomheden paa, at hun flere Gange havde paatalt, at der maatte oprettes flere Kredse, og gav herefter en Redegørelse over de forskellige Steder, hvor man mente, der var Muligheder.

I Ribe skulde Fru Daugaard og Frk. Egeberg tale, og man haabede her at kunne faa dannet en Kreds.

I Holbæk var der en Fru Anna Munk, som meget gerne vilde have en Kreds, og en Fru Sagfører Christiansen var blevet anvist, som egnet til at være Formand. Fru Hjelmer havde tilfældig truffet Fru C. i Toget, hun var meget interesseret i Sagen, men udtalte, at man der var meget bange for Partipolitik. Fru Hjelmer havde da foreslaaet, at der skulde sendes Talere fra 2 forskellige Partier derned, men nogen Afgørelse forelaa endnu ikke.